

[Aidt.]

Forhold modarbejdes saa stærkt som overhovedet muligt og ikke mindst, naar det som her drejer sig om en Ordning, der kan gennemføres paa en saadan Maade, at praktisk talt alle, der er værdige til saadan Forfremmelse — altsaa bortset fra de ganske, ganske faa Undtagelser, der paa en eller anden Maade har diskvalificeret sig dertil —, kan opnaa dette Avancement i en Alder, hvor de vil have god Brug derfor, bl. a. til at hjælpe deres Børn i Gang med et Erhverv eller i øvrigt til Børnenes Uddannelse.

Der er givet en meget fremragende Begrundelse for denne Avancementsordnings Hensigtsmæssighed, ja, Nødvendighed, i Pjecen: „Hvad siger Kommunelærerne?“, en udmærket Redegørelse for og Betragtninger over københavnske Kommunelæreres Lønforhold af Fischer og Morten Lauridsen. Hvad her er sagt for Københavns Vedkommende, gælder i lige Maade for vore Købstæders Forhold. Da denne Pjece er det høje Tings Medlemmer bekendt, i hvert Fald i det lille Uddrag heraf, som jeg formoder, alle Tingets Medlemmer har faaet tilsendt, skal jeg hverken forsøge at resumere dens Tanker eller gaa nøjere ind paa Afsnit af den, kun pege paa, at Pjecen slaar fast, at den Avancementsordning for Købstadlærerne er lige saa vel motiveret og lige saa berettiget for Kommunelærerne som for Gynasielærerne, der har haft den i 27 Aar og er i høj Grad veltilfredse med den. Den vil kunne være baade Skolen og Standen til Gavn, og den burde indføres med samme Brøk som i Gynnasieskolen: $\frac{4}{5}$, saa Kommunelærerne kunde opnaa Avancement, inden de bliver alt for gamle. Jeg beklager meget, at dette ikke er blevet foreslaaet fra Kommissionens Side, men vil alligevel sige Tak for Tilbudet med Forholdstallet 1 : 3 ud fra den Betragtning, at et Avancement dog er bedre end aldrig.

Der er Grund til at fremhæve, at man i Lærerkredse baade fra Land og By staar samlet om Ønskeligheden af at faa indført Overlærerordningen. De Betæneligheder, som fra socialdemokratisk Side er rejst mod denne Ordning, vejer efter min Mening ikke til; det afgørende for, at den skal kunne virke efter sin Hensigt, er, at den bliver administreret paa den Maade, som Lektorordningen er blevet det, det vil sige efter Anciennitetsprincippet, og kan dette slaas bedre fast i Loven, end sket er, vil det blive hilst med meget stor Glæde, ikke blot fra min, men fra Lærerstandens Side.

Hvad den almindelige Lærerløn angaar, er der sket en Bedring efter det Lovforslag,

her er til Behandling. Men den Bedring er for ringe til, at man kan sige, at den placerer Læreren og hans Arbejde paa den Plads, han og Arbejdet burde placeres paa, hvis Samfundet virkelig vilde anerkende hans Arbejdes fundamentale Betydning. Den almindelige Købstadlærerløn er bedret bl. a. derved, at Grundlønnen er hævet til 3 300 Kr.

Om Landsbyskolens Forhold vil jeg sige, at jeg beklager meget, at man ikke har ment, at der kunde blive Raad til at stryge Kategorien „Andre Lærere“, saa de kom paa samme Løn som Første- og Enelærerne, der saa til Gengæld burde have noget højere Ledertillæg. Der er Grund til at frygte, at det i de kommende Aar vil blive meget vanskeligt at skaffe Lærere til at bestride Lærerembeder, der lønnes med en Grundløn af 2 700 Kr., stigende til 4 440. Man har her fulgt den gamle Lovs Principper, og vi beholder et Lærerproletariat, som hverken Landet i Forhold til Byen eller Samfundet som saadant er tjent med. Her kniber det mest for denne Lov at anerkende Lærernes betydningsfulde Arbejde, at værdsætte det, som det fortjener, at give det Anseelse ved en god Placering. Det samme kan i nogen Maade siges om de dygtige og til deres specielle Gerning udmærket kvalificerede Forskolelærerinder, der begynder med 2 200 Kr. stigende til 3 420.

Ordningen med Omnormering for andre Lærere paa Landet maa i alle Tilfælde tydeligt slaas fast i Loven.

Baade Forsørgertillæg og Børnetillæg hører rettelig hjemme under Sociallovgivningen, men indtil en almindelig Familietilskudslov er en Kendsgerning i Danmark, burde man have opretholdt ogsaa Børnetilskudsordningen i Lærerlønningsloven.

At der ydes de samgifte noget større Retfærdighed i Fremtiden, er kun meget glædeligt. Paa samme Maade er det meget glædeligt, at det endelig slaas fast, at Lærernes Løn ogsaa paa Landet skal ydes maanedlig forud. Den gamle Ordning var jo skrækkelig for Landsbylærerne, som næsten altid var i Restance, altid levede paa Kredit, indtil Skolefonden endelig i sidste Maaned af Kvartalet kom med Lønnen, og Bestemmelsen om maanedlig Lønudbetaling til alle Lærere maa afgjort ikke ændres.

Af Spørgsmaal, der her i Lovforslaget har med økonomiske Forhold at gøre ud over det rent lønmæssige, vil jeg gerne nævne et, som før er nævnt af andre ærede Ordførere, § 26 angaaende Tjenesteboliger. Herom vil jeg sige, at jeg er fuldt ud enig med Mindretallet i dets i Bemærkningerne fremsatte Synspunkt. Jeg vil ogsaa gerne frem-